Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część CXXXII.

Wydana i rozesłana:
w wydaniu wyłącznie niemieckiem: 9. Października 1850,
w wydaniu niniejszem dwa-językowem: 16. Listopada 1850.

373.

Rozporządzenie ministra wyznań i oświecenia z dnia 11. Września 1850,

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, wyjąwszy włoskie,

którem się rozporządza zniesienie rocznych datków na utrzymanie ewanielickiego gimnazyum w Cieszynie, do czego dotąd zobowiązane były gminy konfesyi augsburgskiej i helweckiej.

Gdy Najwyższem postanowieniem z dnia 20 Marca 1812 (Polit. ustawy za Najjaśniejszego Pana, J. C. Mości, Franciszka I. z roku 1812) nakazanem było, aby istniejący w Cieszynie, w Szląsku, ewanielicki zakład naukowy, na teologiczne gimnazyum z 6ciu klas składające się, uorganizowano, i przy niem alumnat utworzono; było oraz dozwolonem, aby wydano do ewanielickich kościelnych władz wszystkich krajów dziedzicznych wezwanie do wspierania tego zakładu przez kollekty u własnych wiary wyznawców.

Najwyższem postanowieniem z dnia 9. Czerwca 1818, wymierzono roczne datki na utrzymanie tego gimnazyum potrzebne, które to prestacye aż do dzisiejszego dnia się utrzymały.

Obecnie jednak, Najwyższem postanowieniem z dnia 9 Czerwca r. b., raczył Najjaśniejszy Pan Najłaskawiej zezwolić, aby ewanielickie gimnazyum w Cieszynie, jako publiczny zakład naukowy utrzymywanem było kosztem państwa, o ile własne tego instytutu dochody do pokrycia potrzebnych nakładów nie wystarczają, i ażeby zupełnie ustało na przyszłość pobieranie pewnych rocznych datków do utrzymania tego gimnazyum, do których dotychczas ewanielickie gminy w największej części krajów koronnych, obowiązane były.

To Najwyższe postanowienie, z tem nadmienieniem do powszechnej podaje się wiadomości, ażeby te ewanielickie gminy, które z swemi datkami aż do dnia Najwyższego postanowienia jeszcze w zaległości zostają, teraz wezwanemi się uważały do tem

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

CXXXII. Stück.

Ausgegeben und versendet in der deutschen Allein-Ausgabe am 9. October 1850, in der gegenwärtigen Doppel-Ausgabe am 16. November 1850.

373.

Verordnung des Ministeriums des Cultus und Unterrichts vom 11. September 1850,

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der italienischen,

wodurch die Aufhebung der jährlichen Beiträge zur Erhaltung des Teschner evangelischen Gymnasiums, wozu bisher die Gemeinden augsburger und helvetischer Confession verhalten waren, verfügt wird.

Als mit der Allerhöchsten Entschliessung vom 20. März 1812 (Polit. G. unter Seiner Majestät Franz I. vom Jahre 1812) befohlen wurde, die zu Teschen in Schlesien bestehende evangelische Schulanstalt zu einem theologischen Gymnasium von sechs Classen zu organisiren, und dabei ein Alumnäum zu errichten, wurde zugleich genehmiget, dass an die evangelischen kirchlichen Behörden sämmtlicher Erbländer eine Aufforderung zur Unterstützung dieser Anstalt durch Collecten bei den eigenen Glaubensgenossen erlassen werde.

Mit der Allerhöchsten Entschliessung vom 9. Juni 1817 ist die Bemessung der zur Erhaltung des Gymnasiums erforderlichen jährlichen Beiträge angeordnet worden, welche Beitragsleistung auch bis auf die Gegenwart aufrecht geblieben ist.

Nunmehr geruhte jedoch Seine Majestät mit der Allerhöchsten Entschliessung vom 9. Juni l. J. Allergnädigst zu bewilligen, dass das Teschner evangelische Gymnasium als eine öffentliche Unterrichtsanstalt in die Erhaltung des Staates, in soweit die eigenen Einkünfte dieses Institutes nicht hinreichen, die nöthigen Auslagen zu decken, übernommen werde, und dass es für die Zukunft von der Einhebung der bestimmten jährlichen Beiträge zur Erhaltung dieses Gymnasiums, wozu bisher die evangelischen Gemeinden der meisten Kronländer verhalten worden sind, gänzlich abkomme.

Diese Allerhöchste Bestimmung wird mit dem Beisatze zur allgemeinen Kenntniss gebracht, dass sich diejenigen evangelischen Gemeinden, welche mit ihren Beiträgen bis zum Tag der Allerhöchsten Entschliessung noch im Rückstande sind, nunmehr aufgefordert finden

chętniejszego uiszczenia się z owego wsparcia, o ile że od tego czasu żadnego od nich dalszego ku temu celowi datku, żądać się już nie będzie.

Thun m. p.

374.

Cesarski patent z dnia 25. Września 1850.

obowiązujący w tych krajach koronnych, w których już wydane zostały rozporządzenia względem przeprowadzenia uwolnienia gruntów od ciężarów, z wyjątkiem Tyrolu i Vorarlberga,

i ustanawiający zasady, wedle których się postępować winno przy uiszczeniu indemizacyi kapitału za wszystkie, w skutek przeprowadzenia uwolnienia gruntów od ciężarów zniesione lub wykupne pobory.

My Franciszek Józef pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Król Jerozolimy i t. d.; Arcyksiąże Austryi; Wielki - Książe Toskany i Krakowa; Książe Lotaryngii, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki-Książe Siedmiogrodu; Margrabia Morawii, Książe górnego i dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piacency i Gwastalli, Oświecima i Zatora, Cieszyna, Fryjulu, Raguzy i Zadry; uksiążęcony Hrabia Habsburga, Tyrolu, Kiburga, Gorycyi i Gradyski, Książe Trydentu i Bryksenu; Margrabia górnej i dolnej Luzacyi i na Istryi; Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenberga i t. d.; Pan Tryestu, Kattary i na Marchii windyjskiej; Wielki-Wojewoda województwa Serbii i t. d. i t. d.

na wniosek Naszej Rady ministrów, stosownie do §. 87 konstytucyi państwa, postanowiliśmy i stanowimy, że przy uiszczeniu indemnizacyi kapitału za wszystkie, w skutek przeprowadzenia uwolnienia gruntów od ciężarów, zniesione lub wykupne pobory, według następujących zasad postępować należy:

§. 1.

W celu uiszczenia indemnizacyi kapitału, za wszystkie, w skutek przeprowadzenia uwolnienia gruntów od ciężarów, zniesione lub wykupne pobory, ustanawia się w każdym kraju koronnym osobny fundusz indemnizacyjny.

§. 2.

Fundusz ten ustanowi się:

a) z spłat, które obowiązani składać mają na mocy wydanych praw i przepisów, w celu uiszczenia się z części, na nich w indemnizacyi dla uprawnionych przypadającej;

b) z funduszów krajowych, które w pojedynczych krajach koronnych przeznaczone są na rzecz wspomnionej indemnizacyi;

dürften, um so willfähriger diese Unterstützung zu leisten, als von diesem Zeitpuncte an ihnen kein weiterer Beitrag zu diesem Zwecke wird abgefordert werden.

Thun m. p.

374.

Kaiserliches Patent vom 25. September 1850,

wirksam für jene Kronländer, in welchen die Verordnungen über die Durchführung der Grundentlastung bereits erlassen sind, mit Ausnahme von Tirol und Vorarlberg,

wodurch die Grundsätze festgestellt werden, nach welchen bei der Leistung der Capitalsentschädigung für alle in Folge der Durchführung der Grundentlastung aufgehobenen oder ablösbaren Bezüge vorzugehen ist.

Wir Franz Joseph der Erste,

von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich;

König von Hungarn und Böhmen, König der Lombardei und Venedigs, von Dalmatien, Croatien, Slavonien, Galizien, Lodomerien und Illirien, König von Jerusalem etc.; Erzherzog von Oesterreich; Grossherzog von Toscana und Krakau; Herzog von Lothringen, von Salzburg, Steyer, Karnthen, Krain und der Bukowina; Grossfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; Herzog von Ober- und Nieder-Schlesien, von Modena, Parma, Piacenza und Guastalla, von Auschwitz und Zator, von Teschen, Friaul, Ragusa und Zara; gefürsteter Graf von Habsburg, von Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von Trient und Brixen; Markgraf von Ober- und Nieder-Lausitz und in Istrien; Graf von Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg etc.; Herr von Triest, von Cattaro und auf der windischen Mark; Grosswoiwod der Woiwodschaft Serbien etc. etc.

haben über Antrag Unseres Ministerrathes nach Massgabe des §. 87 der Reichsverfassung beschlossen und verfügen, dass bei der Leistung der Capitalsentschädigung für alle, in Folge der Durchführung der Grundentlastung aufgehobenen oder ablösbaren Bezüge nach den folgenden Grundsätzen vorzugehen sei:

§. 1.

Zur Leistung der Capitalsentschädigung für alle in Folge der Durchführung der Grundentlastung aufgehobenen oder ablösbaren Bezüge wird in jedem Kronlande ein eigener Entschädigungsfond errichtet.

§. 2.

Dieser Fond wird gebildet:

a) aus den Einzahlungen, welche die Verpflichteten zufolge der erlassenen Gesetze und Vorschriften zur Berichtigung des ihnen an der Entschädigung für die Berechtigten obliegenden Antheils leisten;

b) aus denjenigen Landesfonden, die in den einzelnen Kronländern zur Verwendung für die gedachte Entschädigung bestimmt werden;

c) z dopłat podatkowych i innych danin, które w różnych krajach koronnych w powyższym celu na drodze legalnej rozpisane i ściągnięte zostaną

d) z summ przez skarb państwa na wykonanie uwolnienia od ciężarów gruntowych naprzód zaliczonych;

e) z summ, które skarb państwa płacić ma do funduszu indemnizacyjnego w skutek indemnizacyi, bezpośrednio go dotyczącej, za niektóre rodzaje należytości ze zmiany wypływających.

§. 3.

Przy uiszczeniu indemnizacyi za zniesione powinności urbaryalne i dziesięcinne, prawa wierzycieli hipotecznych mają być w sposób, niniejszem rozporządzeniem przepisany, zastrzeżone i w moc wprowadzone.

§. 4.

W miarę, jak przyznawanie kapitałów indemnizacyi i reluicyi postępuje, mają — na zawiadomienie ze strony krajowych (ministeryalnych) komisyi uwolnienia gruntów od ciężarów — przez realne instancye dóbr, z któremi połączone jest prawo pobierania zniesionych lub wykupnych powinności, pod wyznaczeniem sześćdziesięciodniowego terminu być wezwani do zameldowania swych pretensyi wszyscy, którym przysłuża na dobrach prawo hipoteczne.

§. 5.

Po upływie wyznaczonego do zameldowania terminu, wyznaczonym będzie dzień, na który wezwani być mają: właściciel dóbr, wszyscy, którzy jaką pretensyę zameldowali i zastępca funduszu indemnizacyjnego, z tem nadmienieniem, że ci z zawezwanych którzyby, mimo nastąpionego, przed dniem stawienia się, doręczenia im wezwania, sami, albo przez pełnomocnika stawić się zaniechali, większości obecnych doliczeni będą.

Na tym sądowym terminie, ma sąd starać się o uskutecznienie ugody między wszystkiemi stawającemi stronami względem tego, które pretensye przekazane być winny do należącego się wynagrodzenia, a które przeciwnie na samych dobrach pozostać mają.

§. 6.

Jeżeli takowa zgoda nastąpi, będzie miała moc obowiązującą sądowej ugody.

§. 7.

Jeżeli nie nastąpiła dobrowolna ugoda, ma sąd, po wysłuchaniu wszystkich stron, orzec, które pretensye przekazują się do kapitału indemnizacyjnego, a które na gruncie jako ciężar pozostać mają.

§. 8.

Przy tem orzeczeniu będzie za zasadę służyć, że ciążące na realności pretensye, które niekoniecznie z natury muszą ciężyć na gruncie, o ile takowe summy niżej kapitału za zniesione pobory należącej się indemnizacyi stoją, albo tymże wyrównywają, do indemnizacyi przekazane być mają, aby tym sposobem, grunta ile możności w jak największej rozciągłości od obciążenia hipotecznego uwolnić.

c) aus den Steuerzuschlägen oder anderen Abgaben, die in den verschiedenen Kronländern zu dem gedachten Zwecke auf gesetzmässigem Wege ausgeschrieben und eingehoben werden;

d) aus den Beträgen, die der Staatsschatz zur Vollführung der Grundentlastung vorschiesst;

e) aus den Beträgen, welche der Staatsschatz in Folge der ihn unmittelbar treffenden Entschädigung für einige Arten von Veränderungsgebühren dem Entschädigungsfonde zu zahlen hat.

§. 3.

Bei der Leistung der Entschädigung für die aufgehobenen Urbarial- und Zehentschuldigkeiten sollen die Rechte der Hypothekar-Gläubiger auf die in der gegenwärtigen Verordnung vorgeschriebene Art gewahrt und zur Geltung gebracht werden.

§. 4.

In dem Masse, in welchem die Zuerkennung der Entschädigungs- oder Ablösungs-Capitalien fortschreitet, sollen über Verständigung der Grundentlastungs-Landes- (Ministerial-) Commissionen von den Real-Instanzen der Güter, mit denen das Bezugsrecht auf die aufgehobenen oder ablösbaren Leistungen verbunden ist, alle diejenigen, denen ein Hypothekarrecht auf dem Gute zusteht, unter Vorsetzung einer Frist von sechzig Tagen zur Anmeldung ihrer Forderungen aufgefordert werden.

§. 5.

Nach Ablauf der zur Anmeldung eingeräumten Frist wird eine Tagsatzung bestimmt, zu welcher der Eigenthümer des Gutes Alle, die eine Forderung angemeldet haben und ein Vertreter des Entschädigungsfondes mit dem Beisatze vorzuladen sind, dass diejenigen Vorgeladenen, die ungeachtet der vor der Tagsatzung erfolgten Zustellung der Vorladung selbst, oder durch einen Bevollmächtigten zu erscheinen unterlassen, der Mehrheit der Erschienenen werden beigezählt werden.

Das Gericht hat bei dieser Tagsatzung zwischen sämmtlichen erschienenen Parteien die Zustandebringung eines Uebereinkommens darüber zu versuchen, welche Forderungen auf die gebührende Entschädigung zu weisen seien, und welche dagegen auf dem Gute selbst zu verbleiben haben.

§. 6.

Wird ein solches Uebereinkommen erzielt, so hat dasselbe die Wirkungen eines gerichtlichen Vergleiches auszuüben.

§. 7.

Ist ein freiwilliges Uebereinkommen nicht zu Stande gebracht worden, so hat das Gericht nach Anhörung aller Theile zu entscheiden, welche Forderungen auf das Entschädigungs-Capital gewiesen werden und welche auf dem Grunde und Boden haftend zu verbleiben haben.

§. 8.

Bei dieser Entscheidung hat als Grundsatz zu gelten, dass die auf der Realität haftenden Forderungen, die nicht ihrer Natur nach auf Grund und Boden haftend bleiben müssen, so weit solche unter dem Capitalsbetrage der für die aufgelassenen Bezüge gebührenden Entschädigung stehen oder denselben gleichkommen, auf die Letztere gewiesen werden sollen, um dadurch Grund und Boden von der Hypothekarbelastung in möglichst ausgedehntem Masse zu befreien.

§. 9.

Jeżeli długi przewyższają summę należnej indemnizacyi, pozostawioną z nich być ma na gruncie ta część w najkorzystniejszem pierwszeństwie stojących pretensyi, o którą ogólna summa długów zahipotekowanych, summę indemnizacyi przewyższa

§. 10.

Jeżeli ogólna summa wspomnionych długów tak jest znaczną, że przewyżka, o którą taż summę kapitału indemnizacyi przenosi, o dwie trzecie części przechodzi wartość, jaką ma grunt bez zniesionych poborów, wtedy rozdział długów w następującym porządku przedsięwziętym być winien:

a) na gruncie mają pozostać pretensye, w najkorzystniejszem pierwszeństwie stojące, aż do wysokości dwóch trzecich części jego wartości;

b) pretensye bezpośrednio w pierwszeństwie po onych pod a) następujące, przechodzą na kapital należącej się indemnizacyi aż do wyczerpania tegoż;

c) jeżeli jeszcze pretensye hipoteczne resztują, które na kapitał indemnizacyi przenieść nie można, te pozostają na gruncie w swem pierwszeństwie, i po wyłączeniu pretensyi pod b), w kolei po pretensyach pod a) oznaczonych, następują.

§. 11.

W przypadkach, o których w §. 9 i 10 mowa, mają wszakże wierzyciele w korzystniejszem pierwszeństwie stojący, naprzeciw tym, którzy po nich w pierwszeństwie następują, wybór, czyli chcą z pretensyami swemi całkowicie lub częściowo na gruncie pozostać, czy też takowe przenieść dać na kapitał indemnizacyi.

§. 12.

W razie przekazania hipotecznych długów na kapitał indemnizacyi, wliczone być mają zaległe prowizye, o ile im służy jednakowe z kapitałem pierwszeństwo

§. 13.

Pretensye na kapitał indemnizacyi przekazane, mają być z dóbr wykreślone, a natomiast do ksiąg publicznych przeniesione, które przy władzy zawiadującej funduszem indemnizacyjnym sporządzone zostaną.

Właściciel dóbr przestaje tem samem być dłużnikiem przekazanych wierzytelności, a fundusz indemnizacyi, zajmuje miejsce dotychczasowego dłużnika.

§. 14.

Jeżeli albo płatność pretensyi, na którą by wypadała, według niniejszych zasad, kolej przejścia na kapitał indemnizacyjny, albo wielkość takowej pretensyi przedmiotem sporu jest, wtedy sąd stara się przedewszystkiem o uskutecznienie zgody między stronami, spór wiodącemi. W razie, gdyby się to nie udało, pretensya lub jej summa, w sporze będąca, przekazuje się tymczasowo do kapitału indemnizacyi, z zastrzeżeniem następnego w tej mierze załatwienia, a stronom pozostawia się wolność poddania sporu pod rozstrzygnięcie na zwykłej drodze prawnej.

§. 9.

Uebersteigen die Schulden den Betrag der gebührenden Entschädigung, so ist von denselben derjenige Theil der in günstigster Priorität stehenden Forderungen auf Grund und Boden zu belassen, um welchen die Gesammtsumme der hypothezirten Schulden den Betrag der Entschädigung überschreitet.

§. 10.

Ist die Gesammtsumme der gedachten Schulden so bedeutend, dass der Mehrbetrag, um welchen dieselbe den Capitalsbetrag der Entschädigung überschreitet, zwei Drittheile des Werthes — den Grund und Boden ohne die aufgelassenen Bezüge hat — übersteigt, so ist die Vertheilung der Schulden in folgender Ordnung vorzunehmen:

a) *Auf dem Grunde haben die in günstigster Priorität stehenden Forderungen bis zu dem Belaufe von zwei Drittheilen von dessen Werthe zu verbleiben;*

b) *auf das Capital der gebührenden Entschädigung werden die in der Priorität unmittelbar auf jene unter* a) *folgenden Forderungen bis zur Erschöpfung des gedachten Capitals übertragen;*

c) *erübrigen noch hypothezirte Forderungen, welche auf dieses Capital nicht übertragen werden können, so bleiben dieselben auf dem Grunde in ihrer Priorität und schliessen sich nach Ausscheidung jener unter* b) *an die unter* a) *aufgeführten der Reihenfolge nach an.*

§. 11.

In den Fällen der §§. 9 und 10 haben jedoch die in günstigerer Priorität stehenden Gläubiger gegenüber der ihnen in der Priorität nachfolgenden, die Wahl, ob sie mit ihren Forderungen ganz oder zum Theile auf dem Grunde verbleiben oder dieselben auf das Capital der Entschädigung wollen übertragen lassen.

§. 12.

Bei der Ueberweisung hypothezirter Schulden auf das Capital der Entschädigung sind die rückständigen Zinsen in dem Masse, in welchem ihnen gleiche Priorität mit dem Capitale zusteht, in Anschlag zu bringen.

§. 13.

Die Forderungen, welche auf das Capital der Entschädigung gewiesen werden, sind von dem Gute zu löschen, und dagegen in die öffentlichen Bücher die bei der Verwaltungsbehörde des Entschädigungsfondes werden errichtet werden, zu übertragen.

Der Gutseigenthümer hört dadurch auf, Schuldner der übertragenen Schulden zu seyn, und der Entschädigungsfond tritt an die Stelle des bisherigen Schuldners.

§. 14.

Ist die Liquidität einer Forderung, welche die Reihenfolge zur Uebertragung auf das Capital der Entschädigung nach den gegenwärtigen Grundsätzen zu treffen hätte, oder die Grösse einer solchen Forderung streitig, so versucht das Gericht vor Allem, einen Vergleich zwischen den streitenden Theilen zu vermitteln. Gelingt dieses nicht, so wird einstweilen die Forderung oder der streitige Betrag derselben mit dem Vorbehalte der weiteren Austragung auf das Capital der Entschädigung gewiesen und den Parteien überlassen, ihren Streit im ordentlichen Rechtswege zur Entscheidung zu bringen.

Podług rezultatu tego oddzielnego postępowania prawnego, o ile takowe uzasadnia zmianę w pierwotnie rzeczonem przekazaniu pretensyi do kapitału indemnizacyi, będzie zmiana ta przez sąd na żądanie stron interesowanych, później orzeczoną.

§. 15.

Przeciw rozstrzygnieniom sądu w przedmiocie przekazania długów do kapitału indemnizacyi, służy każdemu, kto w prawach swych uważa się za pokrzywdzonego, prawo założenia rekursu do sądu wyższego, i w ogólności użycie tych prawnych kroków, które w razie sądowego przekazania długów hipotecznych do ceny kupna realności sądownie sprzedanej, i oznaczenia pierwszeństwa między temi długami, są dozwolone.

§. 16.

Osobne rozporządzenia, oznaczą ile możności jak najprostszą i jak najkrótszą procedurę dla postępowania władz sądowych realnych, przy czynnościach urzędowych, na zasadzie tego patentu przedsiębrać się mających.

Podobnież osobnę rozporządzenia oznaczą proste i stanowcze punkta oparcia do oznaczenia wartości dóbr, jak tego stosunki pojedynczych krajów koronnych wymagają.

§. 17.

Summa kapitału indemnizacyi, która przez przyjęcie długów hipotecznych co do właściciela realności zaspokojoną nie zostanie, stanowić ma bezpośrednią tegoż pretensyę do kapitału indemnizacyi.

§. 18.

Wystawione zostaną zapisy długu (obligacye) w imieniu funduszu indemnizacyi, tak na długi na ten fundusz przeniesione, jako też na kapitały bezpośrednio właścicielom dóbr przynależne. Te zapisy długu (obligacye) używają wszelkich preferencyi papierów skarbowych.

§. 19.

Pretensyom przez te zapisy długu (obligacye), przyznanym albo na fundusz indemnizacyi przyjętym, mają za hipotekę służyć:

a) obowiązki do opłat, przytoczone w §. 2 pod a), i realności, na których takowe obowiązki ciężą;

b) fundusze krajowe tamże właśnie pod b) wzmiankowane, a preznaczone na rzecz indemnizacyi;

c) kraj koronny, na którym ciąży powinność indemnizacyi.

§. 20.

Oprócz tego, za dług każdego kraju koronnego, ręczy całe państwo.

§. 21.

Zapisom długu (obligacyom) waruje się prowizya po pięć od sta, o ile nie idzie o pretensyę przeniesioną na fundusz indemnizacyi z dóbr, która z mniejszym procentowym dochodem jest połączona.

Nach dem Ergebnisse dieses abgesonderten Rechtsverfahrens wird, so ferne solches eine Aenderung in der ursprünglich ausgesprochenen Ueberweisung der Forderungen auf das Capital der Entschädigung begründet, diese Aenderung von dem Gerichte über Einschreiten der Betheiligten nachträglich ausgesprochen.

§. 15.

Gegen die Entscheidungen des Gerichtes über die Ueberweisung von Schulden auf das Capital der Entschädigung steht Jedem, der sich dadurch in seinen Rechten gekränkt glaubt, der Recurs an das Obergericht, und überhaupt die Ergreifung derjenigen Rechtsmittel zu, die in dem Falle der richterlichen Ueberweisung der Hypothekarschulden auf den Kaufpreis einer gerichtlich veräusserten Realität und der Prioritätsfeststellung zwischen diesen Schulden eingeräumt sind.

§. 16.

Besondere Verordnungen werden für das Benehmen der Realgerichtsbehörden bei den auf Grundlage dieses Patentes vorzunehmenden Amtshandlungen ein möglichst einfaches und kurzes Verfahren vorzeichnen.

Ebenso werden besondere Verordnungen einfache und feste Anhaltspuncte zur Bestimmung des Werthes der Güter nach den Verhältnissen der einzelnen Kronländer festsetzen.

§. 17.

Der Betrag des Entschädigungscapitals, der nicht durch die Uebernahme von Hypothekarschulden in Absicht auf den Eigenthümer der Realität berichtigt wird, hat eine unmittelbare Forderung des Letzteren gegen den Entschädigungsfond auszumachen.

§. 18.

Sowohl über die auf den Entschädigungsfond übertragenen Schuldforderungen, als auch über die unmittelbar den Gutseigenthümern gebührenden Capitalsbeträge werden im Namen des gedachten Fondes Schuldverschreibungen ausgestellt. Diese Schuldverschreibungen geniessen alle Vorzüge der Staatspapiere.

§. 19.

Den durch diese Schuldverschreibungen anerkannten oder auf den Entschädigungsfond übernommenen Forderungen haben als Hypothek zu dienen:

a) *Die im §. 2 unter* a) *aufgeführten Zahlungsverpflichtungen und die Realitäten, auf denen diese Verpflichtungen haften;*

b) *die eben daselbst unter* b) *berührten Landesfonde, die zu Verwendung für die Entschädigung bestimmt werden;*

c) *das Kronland, dem die Leistung der Entschädigung obliegt.*

§. 20.

Nebstdem wird diese Schuld eines jeden Kronlandes von dem Gesammtreiche verbürgt.

§. 21.

In den Schuldverschreibungen wird die Verzinsung mit fünf Percent bedungen, soferne es sich nicht um eine mit einem geringeren Zinsgenusse verbundene, von dem Gute auf den Entschädigungsfond übertragene Forderung handelt.

§. 22.

Osobne rozporządzenie ustanowi plan amortyzacyi, według którego wypłata summ kapitałowych z funduszu indemnizacyi nastąpić ma; niemniej sposób, w jaki ma się uiszczać obowiązany z ciążącej nań wypłaty kapitału.

§. 23.

Zasady te mają być natychmiast wprowadzone w wykonanie w krajach koronnych, w których rozporządzenia, tyczące się przeprowadzenia uwolnienia gruntów od ciężarów, już wydane zostały, z wyjątkiem Tyrolu i Vorarlbergu. Co zaś do tych krajów koronnych, w których to jeszcze nie nastąpiło, bliższe stosunki oznaczone zostaną przy wydaniu rozporządzeń o uwolnieniu gruntów od ciężarów.

Zastosowalność tych do rzeczy uwolnienia gruntów od ciężarów w Tyrolu i Vorarlbergu, zostawia się osobnemu rozporządzeniu.

§. 24.

Ministrom Naszym spraw wewnętrnych, finansów i sprawiedliwości, poleconem zostaje wykonanie tego patentu.

Dano w Naszem cesarskiem głównem i stołecznem mieście Wiedniu dnia dwudziestego piątego Września w roku tysiąc ośmset pięćdziesiątym, Naszego Panowania drugim.

Franciszek Józef.

Schwarzenberg. Krauss. Bach. Thinnfeld. Thun. Schmerling. Csorich.

375.

Rozrządzenie ministra handlu z dnia 30. Września 1850,

którem się, w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych, począwszy od 1. Listopada 1850, w niższej Austryi zewnątrz głównego miasta, znosi prowizorycznie stała cena mięsa wołowego, i zarządzają środki przeciw nadużyciu braku konkurencyi do podwyższenia ceny mięsa ze strony rzeźników.

Ministeryum handlu i przemysłu, na wnioski ze strony niższo-austryackiego namiestnikostwa poczynione do ministeryum spraw wewnętrznych, a od tegoż, z powodu, że takowe dotyczą organiczno-przemysłowego urządzenia, onemuż do załatwienia odstąpione, postanowiło — w skutek nakazanego przez Najjaśniejszego Pana zniesienia stałej ceny mięsa wołowego we Wiedniu, zgodnie z ministerstwem spraw wewnętrznych — co nastepuje:

1. Stała cena mięsa wołowego, jaka aż dotąd w kraju koronnym niższej Austryi zewnątrz stolicy istniała, począwszy od dnia 1. Listopada 1850, prowizorycznie znosi się, i przeto od tego już czasu uchylają się wszelkie przepisy dotyczące oznaczenia stałej ceny mięsa wołowego.

2. Co się tycze nadawania nowych profesyi rzeźniczych, mają być zachowane dotychczasowe, co do nadawania tych profesyi istniejące prawne przepisy.

§. 22.

Eine besondere Verordnung wird den Tilgungsplan, nach welchem die Zahlung der Capitalssummen von Seite des Entschädigungsfondes zu erfolgen hat, sowie die Art, wie die dem Verpflichteten obliegende Capitalszahlung zu leisten ist, feststellen.

§. 23.

Diese Grundsätze sind in den Kronländern, in welchen die Verordnungen über die Durchführung der Grundentlastung bereits erlassen sind, mit Ausnahme von Tirol und Vorarlberg, sofort zur Ausführung zu bringen. Rücksichtlich jener Kronländer, in welchen diess bisher noch nicht geschehen ist, wird das Nähere bei Erlassung der Grundentlastungsverordnungen bestimmt werden.

Die Anwendbarkeit derselben auf das Grundentlastungsgeschäft in Tirol und Vorarlberg bleibt einer besonderen Verhandlung vorbehalten.

§. 24.

Unsere Minister des Innern, der Finanzen und der Justiz sind mit dem Vollzuge dieses Patentes beauftragt.

So gegeben in Unserer kaiserlichen Haupt- und Residenzstadt Wien am fünf und zwanzigsten September im Jahre Eintausend acht hundert fünfzig, Unserer Reiche im Zweiten.

Franz Joseph.

Schwarzenberg. Krauss. Bach. Thinnfeld. Thun. Schmerling. Csorich.

375.

Erlass des Handelsministeriums vom 30. September 1850,

wodurch im Einvernehmen mit dem Ministerium des Innern vom 1. November 1850 angefangen, in Niederösterreich auf dem flachen Lande die Rindfleischsatzung provisorisch aufgehoben, und Massregeln gegen den Missbrauch des Mangels an Concurrenz von Seite der Fleischhauer zur Steigerung des Fleischpreises angeordnet werden.

Ueber die von der niederösterreichischen Statthalterei an das Ministerium des Innern gestellten und von dem letzteren, als eine organisch-gewerbliche Einrichtung betreffend, zur Erledigung abgetretenen Anträge, hat das Ministerium für Handel und Gewerbe in Folge der Allerhöchst angeordneten Aufhebung der Rindfleischsatzung in Wien, einverständlich mit dem Ministerium des Innern Folgendes beschlossen:

1. Die bisher im Kronlande Niederösterreich auf dem flachen Lande bestandene Rindfleischsatzung wird vom 1. November 1850 an provisorisch aufgehoben, und es werden von diesem Zeitpuncte an alle, auf die Ermittlung der Rindfleischsatzung Bezug habenden Vorschriften, ausser Wirksamkeit gesetzt.

2. In Ansehung der Verleihung neuer Fleischergewerbe sind die bisherigen, über die Verleihung dieser Gewerbe bestehenden, gesetzlichen Vorschriften zu beobachten.

Gdyby atoliż rzeźnicy w tem lub w owem miejscu nadużywali braku konkurencyi do podwyższenia ceny mięsa w porównaniu z zwyczajnemi cenami bydła rzeźniczego i stosunkami miejsca i powiatu, i nie zważali natychmiast na przestrogę, przez władzę im w tej mierze udzieloną, natenczas pozostawionem jest staroście powiatowemu, zaradzić temu tym sposobem, żeby na czas, okolicznościom odpowiedni, istniejącym już rzeźnikom, nawet bez względu na obręb powiatu przemysłowego, założenie jatek filialnych, a handlującym bydłem na zakłócie, i w braku tychże, bydło hodującym, wyszrotowanie mięsa wołowego w stosownych miejscowościach, lub w nośnych budkach pozwolonem zostało.

Przytem mają dotyczący rzeźnicy, handlujący bydłem na zakłócie i bydło hodujący, ściśle zachowywać tak względem oglądania mięsa istniejące sanitarno-policyjne, jak względem opłacenia podatku konsumpcyjnego wydane dochodowo-urzędowe przepisy.

3. Jeżeliby doczasowe pozwolenie jatek filialnych, tudzież wyszrotowanie mięsa wołowego przez handlujących bydłem na zakłócie, lub bydło hodujących, do zamierzonego nie doprowadziło skutku, może starosta powiatowy zarządzić założenie nowej profesyi rzeźniczej jako środku przeciw pokrzywdzeniu w cenach mięsa, chociażby nie wymagała tego potrzeba miejscowa.

4. Tak doczasowe środki zaradcze jatek filialnych, tudzież wyszrotowania przez handlujących bydłem na zakłócie i przez bydło hodujących, jako też założenia nowych jatek, zarządzi starosta powiatowy, z reguły tylko na wniosek wydziału gminnego, którego zdania w tym względzie wprzód zasięgnąć winien; jeżeli tedy starosta powiatowy przeświadczony jest o konieczności zarządzenia takowego, upoważniony jest zaprowadzić te środki, i bez wniosku, albo nawet wbrew wnioskowi wydziału gminnego.

5. Zwraca się uwagę politycznych władz, organów policyjnych i przełożonych gmin, osobliwie na §. 227 części II. księgi ustaw karnych, którzy też o każdym zachodzącym tu wbrew ustawom przypadku zmówienia się rzeźników w celu pokrzywdzenia publiczności, natychmiast donieść mają przynależnym władzom sądowym dla wprowadzenia karno-urzędowego postępowania.

Bruck m. p.

376.

Rozporządzenie ministrów spraw wewnętrznych, z d. 1 Paździer. 1850,

względem prowizorycznej organizacyi publicznego zarządu medycynalnego.

Najwyższem postanowieniem z dnia 7. Września r. b. raczył Najjaśniejszy Pan, J. C. Mość, Najłaskawiej zatwierdzić następujące zarysy prowizorycznej organizacyi medycynalnej:

Wstęp.

§. 1.

Najwyższe kierownictwo nad publiczną rzeczą medycynalną, jakoteż nadzór nad takową, państwu zastrzega się.

Wenn jedoch in einem oder dem anderen Orte die Fleischhauer den Mangel an Concurrenz zu einer Steigerung des Fleischpreises im Entgegenhalte zu den gewöhnlichen Schlachtviehpreisen und den Verhältnissen des Ortes und Bezirkes missbrauchen, und eine ihnen in dieser Beziehung von der Behörde zugekommene Warnung nicht sogleich beachten sollten, so bleibt es dem Bezirkshauptmanne überlassen, die Abhilfe dadurch zu treffen, dass den bereits bestehenden Fleischhauern, selbst ohne Rücksicht auf die Gränzen des Gewerbsbezirkes, die Errichtung von Filialbänken und den Stechviehhändlern und in deren Ermangiung den Viehzüchtern die Ausschrottung des Rindfleisches in geeigneten Localitäten oder auf tragbaren Ständen für eine den Umständen angemessene Zeit gestattet werde.

Hiebei sind von den betreffenden Fleischhauern, Stechviehhändlern und Viehzüchtern die in Absicht auf die Fleischbeschau bestehenden sanitäts-polizeilichen, dann in Absicht auf die Entrichtung der Verzehrungssteuer die diessfalls erlassenen gefällsämtlichen Vorschriften genau zu beobachten.

3. Sollte die zeitweilige Gestattung der Filialfleischbänke, dann der Rindfleischausschrottung durch Stechviehhändler oder Viehzüchter den beabsichtigten Erfolg nicht bewirken, so kann dann die Errichtung eines neuen Fleischergewerbes, wenn auch der Localbedarf selbe nicht erfordern sollte, als Mittel gegen die Ueberhaltung in Fleischpreisen von dem Bezirkshauptmanne verfügt werden.

4. Sowohl die zeitweisen Abhilfsmittel der Filialfleischbänke, dann der Ausschrottung durch Stechviehhändler und Viehzüchter, als die Errichtung neuer Fleischbänke werden von dem Bezirkshauptmanne in der Regel nur über den Antrag des hierüber vorläufig einzuvernehmenden Gemeindeausschusses ergriffen werden; derselbe ist dann ermächtiget, wenn er von der Nothwendigkeit der Massregel überzeugt ist, zu solchen Mitteln auch ohne oder selbst gegen den Antrag des Gemeindeauschusses zu schreiten.

5. Die politischen Behörden, die Polizeiorgane und die Gemeindevorsteher werden insbesondere auf §. 227, II. Theil Strafgesetzbuch, hingewiesen und haben jeden vorkommenden Fall einer gesetzwidrigen Verabredung der Fleischhauer zur Bevortheilung des Publikums sogleich den zuständigen Gerichtsbehörden zur Einleitung des strafämtlichen Verfahrens anzuzeigen.

Bruck m. p.

376.

Verordnung des Ministers des Innern vom 1. October 1850,

in Betreff der provisorischen Organisation der öffentlichen Medicinalverwaltung.

Seine Majestät haben mit Allerhöchster Entschliessung vom 7. September l. J. die nachstehenden Grundzüge zur provisorischen Organisation der öffentlichen Medicinalverwaltung Allergnädigst zu genehmigen geruhet:

Einleitung.

§. 1.

Die oberste Leitung des öffentlichen Medicinalwesens, sowie die Oberaufsicht über dasselbe ist dem Staate vorbehalten.

§. 2.

Rozporządzenia rzeczy medycynalnej dotyczące, wydane i wykonywane będą z reguły po uprzedniem zasiągnieniu zdania ze strony znawców rzeczy.

§. 3.

Samoistna działalność państwa w sprawach medycynalnych, rozciąga się na wszystkie owe przedmioty, które z wyższych sanitarno-policyjnych względów, albo z powodu ich związku z właściwemi interesami państwa, nie mogą być gminom poruczone.

Oprócz tego wszakże, reguluje i dozoruje państwo także i poruczone do załatwiania gminom interesa sanitarne.

§. 4.

Kierownictwo rzeczą medycynalną, przystoi władzom politycznym, końcem czego przydają się starostom powiatowym lekarze powiatowi, prezydentom obwodowym medycynalni radcy obwodowi, namiestnikom stałe komisye medycynalne, ministrowi spraw wewnętrznych referent sanitarny i równie też stała komisya medycynalna.

§. 5.

Uregulowanie rzeczy sanitarnej w większych miastach, osobnym rozporządzeniom zastrzega się.

I. Lekarze powiatowi.

Organizm.

§. 6.

W siedlisku każdego starostwa powiatowego, ma z reguły ustanowionym być jeden lekarz powiatowy.

§. 7.

Lekarz powiatowy znajduje się ku staroście powiatowemu, w stosunku tej podrzędności, co komisarz powiatowy.

§. 8.

Ten tylko lekarz na przyszłość stanowczo jako lekarz powiatowy ustanowionym być może, który wykazał swe uzdolnienie ku temu przez egzamin z austryackiej policyjnej i sądowej medycyny, odbyty w sposób, specyalnie jeszcze oznaczyć się mający.

Od tego wyjętemi są osoby, w publicznej jakiej sanitarnej służbie już stanowczo ustanowione.

Pobory lekarza powiatowego, będą uprzednio ze skarbu państwa dopotąd zaliczane, dopóki ustawodawstwo nie oznaczy, o ile ten wydatek pokrytym być winien ze środków krajowych albo powiatowych.

Działalność.

§. 9.

A. Lekarz powiatowy ma częścią rozstrząsać sprawozdania do starostwa powiatowego zasłane, a onemuż przydzielone, częścią też przez starostę użytym będzie do osobistego doględywania i dozorowania:

a) nad medycynalno-policyjną działalnością gmin;

§. 2.

Die auf das Medicinalwesen bezüglichen Verfügungen werden in der Regel nach vorläufiger Abforderung eines Gutachtens von Sachverständigen erlassen und in Ausführung gebracht.

§. 3.

Die selbständige Wirksamkeit des Staates in Medicinal-Angelegenheiten erstreckt sich auf alle jene Geschäfte, welche aus höheren sanitäts-polizeilichen Rücksichten oder wegen ihres Zusammenhanges mit eigentlichen Staatsgeschäften den Gemeinden nicht überlassen werden können.

Ausserdem ordnet und beaufsichtiget der Staat aber auch die den Gemeinden zur Besorgung überlassenen Sanitätsgeschäfte.

§. 4.

Die Leitung des Medicinalwesens steht den politischen Behörden zu, und zu diesem Behufe werden den Bezirkshauptmännern Bezirksärzte, den Kreispräsidenten Kreismedicinalräthe, den Statthaltern ständige Medicinalcommissionen, dem Minister des Innern ein Sanitätsreferent und gleichfalls eine ständige Medicinalcommission beigegeben.

§. 5.

Die Regelung des Sanitätswesens in grösseren Städten wird besonderen Verfügungen vorbehalten.

I. Bezirksärzte.

Organismus.

§. 6.

Am Sitze jeder Bezirkshauptmannschaft soll in der Regel ein Bezirksarzt aufgestellt werden.

§. 7.

Der Bezirksarzt steht zum Bezirkshauptmanne in dem Verhältnisse der Unterordnung eines Bezirkscommissärs.

§. 8.

Nur derjenige Arzt kann in Zukunft definitiv als Bezirksarzt angestellt werden, welcher seine Befähigung dazu durch eine, unter den noch speciell zu bestimmenden Modalitäten abgelegte Prüfung aus der österreichischen medicinischen Polizei- und gerichtlichen Medicin dargethan hat.

Ausgenommen hievon sind die in einem öffentlichen Sanitätsdienste bereits definitiv angestellten Individuen.

Die Genüsse des Bezirksarztes werden vorläufig aus dem Staatsschatze vorgeschossen, bis durch die Gesetzgebung bestimmt seyn wird, in wieferne diese Auslage aus den Landes- oder Bezirksmitteln zu bedecken seyn werde.

Wirkungskreis.

§. 9.

A. *Der Bezirksarzt hat theils die bei der Bezirkshauptmannschaft einlangenden und ihm zugetheilten Berichte zu prüfen, theils wird er vom Bezirkshauptmanne verwendet zur persönlichen Nachsichtspflege und zur Führung der Aufsicht:*

a) *über die medicinisch-polizeiliche Wirksamkeit der Gemeinden;*

b) nad sanitarnem personale powiatu w ogólności, a mianowicie nad tem, któremu rząd doczasowo lub stale poruczył interesa medyczno-policyjne albo sądowo-lekarskie;

c) nad wykonaniem przepisów przeciw fuszerstwu lekarskiemu i naruszeniom przemysłu medycznego, w którym to celu ma ciągle w jak najdokładniejszej zostawać wiadomości o stanie lekarzy, chirurgów, aptekarzy, akuszerek i weterynarzy, w jego powiecie znajdujących się:

d) nad zakładami leczenia, zakładami ludzkości i innemi, nad któremi się pod względem medyczno-policyjnym dozorować winno, tudzież nad kąpielami i źródłami mineralnemi tegoż powiatu;

B. Lekarz powiatowy ma przy samoistnem trudnieniu się rzeczą sanitarną przez starostę powiatowego spółdziałać, mianowicie winien tenże

1. co się tycze całego powiatu,

a) podawać staroście powiatowemu tak co do kierownictwa rzeczy medycynalnej w powiecie w ogólności, jak co do epidemii, epizoocyi (zarazy lub pomoru bydła) i szczepienia, w szczególności stosowne wnioski; w nagłych jednakże przypadkach, gdzie z przewłoki niebezpieczeństwo grozi, bezpośrednio działać pod własną odpowiedzialnością;

b) podawać do tego potrzebne wnioski ku założeniu i nadawaniu profesyi, do rzeczy medycynalnej należących, mianowicie profesyi aptekarskich i chirurgicznych i do uregulowania wszystkich do tegoż odnoszących się stosunków;

c) przedsiębrać rewizyą wszelkich publicznych i domowych aptek, wedle norm ku temu wydanych:

d) przedsiębrać wszelkie medyczno-policyjne i wszelkie sądowo-medyczne rewizye tak w przypadkach cywilno- jak karno-prawnych i dawać o tem zdanie swe;

e) brać udział przy rekrutacyach na każdorazowe wezwanie dotyczących organów;

f) dokładnie obznajmiać się z powszechnym stanem zdrowia ludzi i użytecznych zwierząt domowych powiatu, tudzież o tem, co szkodliwy wywiera wpływ na takowy, mianowicie z różnemi zdrowiu szkodliwemi przesądami, i zawiadomiać starostę powiatowego o jak najstosowniejszych środkach, jakiemiby takowe usunięte być mogły.

2. Co się tycze siedziby starosty powiatowego, jest obowiązkiem lekarza powiatu:

a) zajmować się leczeniem podrzutków, strażników dochodowych, ludzi do korpusu kordonowego należących, żandarmów, i tam gdzie nie ma ku temu żadnych instytutów wojskowych, żołnierzy, rekrutów, patentalnych inwalidów, urlopników i t. d.;

b) sprawować służbę lekarską w kwarantanach i w owych instytutach rządowych, które żadnych nie mają właściwych lekarzy;

c) przedsiębrać szczepienie.

C. Lekarz powiatowy ma dalej, wedle sił swych ku temu spółdziałać, ażeby albo pojedyncze gminy, albo więcej gmin razem, gminnych sobie lekarzy ustanawiały.

D. Tenże winien rządowi obwodowemu peryodycznie przedkładać główną relacyę z dotyczących sprawozdań i własnych spostrzeżeń powziętą, naukowo ułożoną, o tem wszystkiem, co w medyczno-policyjnym i sądowo-lekarskim względzie w całym powiecie ukazuje się być uwagi godnem.

b) *über das Sanitätspersonale des Bezirkes überhaupt und über jenes insbesondere, welchen der Staat zeitweilig oder bleibend medicinisch-polizeiliche oder gerichtsärztliche Geschäfte übertragen hat;*

c) *über die Handhabung der Vorschriften gegen Curpfuscherei und medicinische Gewerbsstörungen, zu welchem Behufe er sich über den Stand der in seinem Bezirke befindlichen Aerzte, Wundärzte, Apotheker, Hebammen und Thierärzte fortwährend in genauester Kenntniss zu erhalten hat;*

d) *über die Heil-, Humanitäts- und sonstigen in medicinisch-polizeilicher Hinsicht zu überwachenden Anstalten, sowie über Bäder und Gesundheitsbrunnen des Bezirkes.*

B. *Der Bezirksarzt hat bei der selbständigen Besorgung des Sanitätswesens durch den Bezirkshauptmann mitzuwirken, und zwar hat:*

1. *er in Bezug auf den ganzen Bezirk:*

a) *dem Bezirkshauptmanne sowohl, was die Leitung des Medicinalwesens im Bezirke überhaupt, als die der Epidemien, Epizootien und des Impfungswesens insbesondere betrifft, sachgemässe Vorschläge zu machen; in dringenden Fällen jedoch, wo Gefahr im Verzuge ist, unmittelbar unter eigener Verantwortung einzuschreiten;*

b) *demselben zur Errichtung und Verleihung von Gewerben, welche zum Medicinalwesen gehören, vorzüglich von jenen der Apotheker und Wundärzte und zur Regelung aller hierauf Bezug habenden Verhältnisse die nöthigen Vorschläge zu erstatten;*

c) *die Untersuchung aller öffentlichen und Hausapotheken nach den dafür aufgestellten Normen vorzunehmen;*

d) *alle medicinisch-polizeilichen und alle gerichtlich-medicinischen Untersuchungen sowohl in civil- als strafgesetzlichen Fällen zu pflegen und darüber Gutachten abzugeben;*

e) *bei Recrutirungen auf jedesmalige Aufforderung der betreffenden Organe zu interveniren;*

f) *von dem allgemeinen Gesundheitszustande der Menschen und nutzbaren Hausthiere des Bezirkes, so wie von den nachtheilig darauf einwirkenden Einflüssen, namentlich von den verschiedenen gesundheitsschädlichen Vorurtheilen sich genaue Kenntniss zu verschaffen und dem Bezirkshauptmanne die geeignetsten Mittel bekannt zu geben, wodurch sie beseitiget werden können.*

2. *In Bezug auf den Sitz des Bezirkshauptmannes obliegt dem Bezirksarzte:*

a) *die ärztliche Behandlung der Findlinge, der Gefällenwächter, der Cordonsmannschaft, der Gensd'armen, und da, wo keine Militäranstalten sind, der Soldaten, der Recruten, der Patentalinvaliden, der Urlauber u. s. w. zu besorgen;*

b) *den ärztlichen Dienst in Quarantainen und in jenen Staatsanstalten zu versehen, welche keine eigentlichen Aerzte haben;*

c) *die Impfung vorzunehmen.*

C. *Er hat ferner nach Kräften mitzuwirken, dass entweder einzelne Gemeinden, oder mehrere Gemeinden vereint, Gemeindeärzte bestellen.*

D. *Er hat der Kreisregierung periodisch einen aus den bezüglichen Berichten und eigenen Wahrnehmungen geschöpften, wissenschaftlich gehaltenen Hauptbericht über Alles, was in medicinisch-polizeilicher und gerichtsärztlicher Beziehung im ganzen Bezirke bemerkenswerth erscheint, vorzulegen.*

II. Rada obwodowa medycynalna.

Organizm.

§. 10.

W siedlisku każdego obwodowego rządu, ustanawia się jeden obwodowy radzca medycynalny.

§. 11.

Obwodowy radzca medycynalny stoi do prezydenta obwodowego w tym stosunku podrzędności co radzca obwodowy i ma rangę tegoż.

§. 12.

On jest organem przez rząd ustanowionym do załatwienia interesów sanitarnych w obwodzie.

Atoliż we wszystkich ważniejszych sprawach, winien prezydent obwodowy zasięgać zdania lekarskich komisyi.

Zakres działania.

§. 13.

Obowiązki obwodowego radzcy medycynalnego odnoszą się ;

A. do nadzorowania

a) nad osobami w publicznej sanitarnej służbie obwodu stojącemi, z uwzględnieniem ich obowiązków. jakie wedle instrukcyi na nie włożono, tudzież nad sanitarnem personale w ogólności i gremiami dotyczącemi, przyczem na powstrzymanie fuszerstwa lekarskiego i naruszeń profesyi, szczególny wzgląd brać należy;

b) nad wykonywaniem ustaw medycynalnych i rozporządzeń w obwodzie przez organa ku temu powołane.

c) nad wszystkiemi sanitarnemi instytutami rządowemi, komunalnemi i innemi w obwodzie istniejącemi:

d) nad wszystkiemi owemi instytutami w obwodzie, które pod względem medyczno-policyjnym, nadzorowi podlegać muszą, mianowicie nad kąpielami i źródłami mineralnemi.

B. Do odpowiedniego zawodowi swemu współdziałania przy kierownictwu i administracyi rzeczy sanitarnej w obwodzie, w skutek czego winien jest obwodowy medycynalny radca

a) podawać prezydentowi obwodowemu dotyczące wnioski przy mianowaniu lekarzy powiatowych, dyrektorów i ordynujących lekarzy w domach położniczych, w domach podrzutków, obłąkanych i w szpitalach, przy których to obsadzenie zastrzeżonem jest zarządowi państwa , tudzież przy mianowaniu lekarzy ordynujących w innych zakładach, kosztem państwa utrzymanych;

b) układać temuż instrukcye dla osób sanitarnych, w służbie państwa zostających, a zaś o instrukcyach dla sanitarnych osób przy gminach, swe zdania zdawać.

c) przedkładać prezydentowi stosowne wnioski przy nadawaniu profesyi sanitarno-policyjnych, jako i ku uregulowaniu wszelkich odnoszących się do nich stosunków.

d) czynić temuż wnioski na nagrody i odznaczenia osób sanitarnych w obwodzie;

e) pomocnym być prezydentowi obwodowemu przy przystojącem mu kierownictwie zakładów sanitarnych kosztem państwa utrzymywanych, jakoto: domów położniczych, obłąkanych, podrzutków, tudzież tych instytutów dla chorych, które wprawdzie nie są kosztem rządu utrzymywane, atoliż wedle postanowień, później się wydać mających, nadkierownictwu zarządu państwa są zastrzeżone, tudzież wspierać go we wszystkich owych urządzeniach i rozporządzeniach, jakie ma zaprowadzić pod względem policyjno-sanitarnym we wszystkich innych zakładach;

II. Kreismedicinalrath.

Organismus.

§. 10.

Am Sitze jeder Kreisregierung wird ein Kreismedicinalrath aufgestellt.

§. 11.

Der Kreismedicinalrath steht zum Kreispräsidenten in dem Verhältnisse der Unterordnung eines Kreisrathes und hat den Rang eines solchen.

§. 12.

Er ist das zur Besorgung der Sanitätsgeschäfte des Kreises vom Staate bestellte Organ.

Bei allen wichtigeren Verhandlungen ist jedoch der Kreispräsident angewiesen, das Gutachten ärztlicher Commissionen einzuholen.

Wirkungskreis.

§. 13

Die Obliegenheiten des Kreismedicinalrathes beziehen sich:

A. auf Ueberwachung

a) der in einem öffentlichen Sanitätsdienste stehenden Individuen des Kreises, mit Rücksicht auf ihre aufhabenden instructionsmässigen Verpflichtungen, ferner des Sanitätspersonales überhaupt und der bezüglichen Gremien, wobei auf die Hintanhaltung der Curpfuscherei und der Gewerbsstörungen ein besonderes Augenmerk zu richten ist;

b) der Handhabung der Medicinalgesetze und Verordnungen im Kreise durch die dazu berufenen Organe;

c) aller Staats-Communal- und sonstigen Sanitätsanstalten im Kreise,

d) aller jener Anstalten des Kreises, welche in medicinisch-polizeilicher Hinsicht einer Beaufsichtigung unterworfen werden müssen, namentlich der Bäder und Gesundheitsbrunnen.

B. Auf fachgemässe Mitwirkung bei der Leitung und Verwaltung des Sanitätswesens im Kreise, dem zu Folge hat er

a) dem Kreispräsidenten bei Ernennung von Bezirksärzten, von Directoren und ordinirenden Aerzten der Gebär- und Findel-, Irren- und jener Krankenhäuser, bei welchen eine solche Besetzung der Staatsverwaltung vorbehalten ist, sowie von ordinirenden Aerzten an anderen, auf Staatskosten unterhaltenen Anstalten die betreffenden Vorschläge zu erstatten;

b) demselben die Instructionen für die im Staatsdienste stehenden Sanitäts-Individuen zu entwerfen und jene für die der Gemeinden zu begutachten;

c) ihm bei Verleihung von sanitätspolizeilichen Gewerben und zur Regelung aller auf dieselben Bezug habenden Verhältnisse die geeigneten Anträge vorzulegen;

d) demselben in Bezug auf Belohnungen und Auszeichnungen von Sanitäts-Individuen des Kreises Vorschläge zu machen;

e) dem Kreispräsidenten bei der ihm zustehenden Leitung der auf Staatskosten unterhaltenen Sanitätsanstalten, als: Gebär-, Irren-, Findelhäuser, dann derjenigen Krankenanstalten, welche zwar nicht auf Staatskosten unterhalten, jedoch nach später zu erlassenden Bestimmungen, der Oberleitung der Staatsverwaltung vorbehalten werden, Beistand zu leisten, sowie ihm bei allen Einrichtungen und Verfügungen, welche er in sanitätspolizeilicher Hinsicht in allen sonstigen Anstalten zu treffen hat, beizustehen;

f) przedkładać temuż projekta do rozporządzeń, które mają na celu albo zaprowadzenie nowych ustaw medycynalnych, albo wykonywanie juz istniejących, a to co do wszystkich, albo do zakresu działalności niższych władz, albo samego rządu obwodowego należących przedmiotów rzeczy medycynalnej, jako to: przedmiotów miejscowej policyi sanitarnej, rewizyi trupów, zakładów ratunku dla osób pozornie umarłych i nieszczęściem złożonych, przedmiotów tyczących się podrzutków, szczepienia, epidemii, epizoocyi, i t. d.

C. Nadto jeszcze do następujących czynności, jako to:

a) On winien podług przepisów wszystkie dochodzić rachunki, które za czynności kosztem rządu przedsięwzięte, w sprawach sanitarnych składane bywają;

b) powinien o wszystkiem, co mu pod względem medyczno - policyjnym i sądowo-lekarskim w obwodzie zdaje się być wiedzy godnem i do czego mu lekarskie czynności w szpitalach, jako też nadesłane rządowi obwodowemu lekarskie sprawozdania i własne jego spostrzeżenie, materyału dostarcza, peryodycznie przedkładać relacye, naukowo ułożone.

III. Stała komisya medycynalna u namiestnikostwa.

Organizm.

§. 14.

W siedlisku każdego namiestnikostwa, ustanawia się stała medycynalna komisya.

§. 15.

Medycynalna komisya, jest ciałem obradującem i opinią dającem w medycynalnych sprawach kraju koronnego.

Takowa składa się z pewnej, wedle stosunków kraju koronnego i siedliska namietanikostwa, oznaczyć się mającej liczby lekarzy, tudzież z jednego chirurga, jednego aptekarza i jednego weterynarza.

Jej członków ministeryum mianuje.

Członkowie do stanu lekarzy nie należący, mogą wprawdzie być obecnymi przy wszystkich obradowaniach, atoliż prawo głosowania wtedy tylko mają, jeżeli idzie o sprawy do ich zawodu należące.

§. 16.

Przewodnictwo w tej komisyi, prowadzi obwodowy radca medycynalny w siedlisku namiestnikostwa się znajdujący, a w razie przeszkodzenia tegoż, jego zastępca, przez namiestnika mianowany.

§. 17.

W przypadkach, gdzie z natury przedmiotu, podlegającego rozprawie komisyi medycynalnej, przyzwanie osobnych znawców pożądanem się być ukazuje, może się to stać z przyzwoleniem namiestnika.

Zasres działalności i prowadzenie interesów komisyi medycynalnej, osobną instrukcyą uregulowane będą.

IV. Referent sanitarny przy ministeryum spraw wewnętrznych i komisya medycynalna.

Organizm.

§. 18.

W celu najwyższego kierowania sprawami administracyjnemi rzeczy medycynalnej, mają przy ministeryum spraw wewnętrznych ustanowieni być referent sanitarny i stała komisya medycynalna.

f) *demselben überhaupt die Entwürfe zu Erlässen vorzulegen, welche entweder die Ausführung neuer Medicinalgesetze oder die Handhabung der bereits bestehenden bezwecken, und zwar in Betreff aller, entweder in den Wirkungskreis der Unterbehörden oder der Kreisregierung selbst gehörigen Gegenstände des Medicinalwesens, als: Sachen der Orts-Sanitätspolizei, Leichenbeschau, Rettungsanstalten für Scheintodte und Verunglückte, Findel-, Impfwesen, Epidemien, Epizootien u. a. m.*

C. *Noch auf folgende Verrichtungen, er hat nämlich:*

a) *alle Rechnungen, welche für auf Kosten des Staates unternommene Verrichtungen in Sanitätsangelegenheiten gelegt werden, vorschriftmässig zu prüfen;*

b) *über Alles, was in medicinisch-polizeilicher und gerichtlich-ärztlicher Beziehung im Kreise wissenswerth scheint und wozu ihm die ärztlichen Leistungen der Krankenhäuser, die bei der Kreisregierung eingelangten ärztlichen Berichte und seine eigene Wahrnehmung den Stoff liefern, wissenschaftlich gehaltene Berichte periodisch vorzulegen.*

III. Ständige Medicinalcommission der Statthaltereien.

Organismus.

§. 14.

Am Sitze jeder Statthalterei wird eine ständige Medicinalcommission eingesetzt.

§. 15.

Die Medicinalcommission ist der berathende und begutachtende Körper für die Medicinalangelegenheiten des Kronlandes.

Es besteht aus einer nach den Verhältnissen des Kronlandes und des Sitzes der Statthalterei festzusetzenden Zahl von Aerzten, dann aus einem Wundarzte, einem Apotheker und einem Thierarzte.

Die Mitglieder desselben werden von dem Ministerium ernannt.

Die dem Stande der Aerzte nicht angehörigen Mitglieder können zwar allen Berathungen beiwohnen, haben jedoch nur dann ein Stimmrecht, wenn es sich um Angelegenheiten ihres Faches handelt.

§. 16

Den Vorsitz in dieser Commission führt der am Sitze der Statthalterei befindliche Kreis-Medicinalrath und in dessen Verhinderung sein vom Statthalter ernannter Stellvertreter.

§. 17.

In Fällen, wo die Natur eines der Verhandlung der Medicinalcommission unterliegenden Gegenstandes die Beiziehung von besonderen Fachmännern wünschenswerth erscheinen lässt, kann diess mit Zustimmung des Statthalters geschehen.

Der Wirkungskreis und die Geschäftsführung der Medicinalcommission werden durch eine besondere Instruction geregelt.

IV. Sanitätsreferent bei dem Ministerium des Innern und Medicinalcommission.

Organismus.

§. 18.

Zur obersten Leitung der Verwaltungs-Angelegenheiten des Medicinalwesens haben beim Ministerium des Innern ein Sanitätsreferent und ebenfalls eine ständige Medicinalcommission zu bestehen.

§. 19.

Referent sanitarny, na urząd którego zawsze lekarz ma być mianowanym, stoi co się tycze jego podporządkowania, pod ministrem w tym stosunku, jak każdy inny referent w ministeryum, z rangą radcy ministeryalnego.

§. 20.

Medycynalna komisya, jest ciałem obradującem i opinią dającem w sprawach medycynalnych całego państwa.

Taż składa się:

1. z referenta dla rzeczy sanitarnej, w ministeryum spraw wewnętrznych;
2. z referenta rzeczy kwarantanowej przy ministeryum handlu;
3. z lekarskiego referenta przy ministeryum oświecenia;
4. z trzech innych lekarzy;
5. z jednego chirurga;
6. z jednego aptekarza;
7. z jednego weterynarza.

§. 21.

Oprócz referentów pod 1, 2, 3, namienionych, którzy jako takowi, stałymi są członkami komisyi medycynalnej, innych członków tejże minister spraw wewnętrznych na trzy lata mianuje.

Do stanu lekarzy nie należący członkowie komisyi, przy obradowaniu wtedy tylko prawo głosowania mają, jeżeli idzie o sprawy, do ich zawodu należące. W przypadkach, gzie z natury przedmiotu, rozprawie komisyi medycynalnej podlegającego, przyzwanie osobnych znawców pożądanem się być ukazuje, może się to stać z przyzwoleniem ministra.

§. 22.

W komisyi medycynalnej, prezyduje referent sanitarny ministerstwa.

O zakresie działania i o sprawowaniu interesów tej komisyi medycynalnej, wyjdzie osobna instrukcya.

V. Postanowienia przechodnie.

§. 23.

Z osobami sanitarnemi, obecnie w służbie państwa się znajdującemi, postępować należy wedle rozporządzenia o postępowaniu z politycznymi cesarskimi urzędnikami konceptowymi, na dniu 13 Grudnia 1849, z powodu organizacyi nowej polityсznej administracyi wydanego.

§. 24.

Funkcye lekarzy powiatowych, o ile do tego nie używa się już w służbie państwa będących lekarzy, mają tymczasowo odbywać osoby sanitarne, niestanowczo ustanowione.

W podróżach służbowych, dostają niestanowczo ustanowieni lekarze powiatowi te same wynagrodzenia, co stanowczo ustanowieni.

Niestanowczo ustanowieni, nie mają prawa domagania się pensyi; jeżeli jednak udowodnią, że w swej służbie jako lekarze powiatowi, i z powodu tejże stali się do za-

§. 19.

Der Sanitätsreferent, wozu stets ein Arzt gewählt werden soll, steht zum Minister des Innern im Verhältnisse der Unterordnung, wie jeder andere Referent des Ministeriums mit dem Range eines Ministerialrathes.

§. 20.

Die Medicinalcommission ist der berathende und begutachtende Körper für die Medicinalangelegenheiten des ganzen Staates.

Sie besteht aus:

1. dem Referenten für Sanitätswesen im Ministerium des Innern,
2. dem Referenten des Quarantainwesens beim Handelsministerium,
3. dem ärztlichen Referenten beim Unterrichtsministerium,
4. drei anderen Aerzten,
5. einem Wundarzte,
6. einem Apotheker,
7. einem Thierarzte.

§. 21.

Ausser den sub 1, 2, 3 genannten Referenten, welche als solche, ständige Mitglieder der Medicinalcommission sind, werden die übrigen Glieder desselben vom Minister des Innern auf drei Jahre ernannt.

Die dem Stande der Aerzte nicht angehörigen Glieder der Commission haben bei Berathungen nur dann Stimmrecht, wenn es sich um Angelegenheiten ihres Faches handelt. In Fällen, wo die Natur eines der Verhandlung der Medicinalcommission unterliegenden Gegenstandes die Beiziehung von besonderen Fachmännern wünschenswerth erscheinen lässt, kann diess mit Zustimmung des Ministers geschehen.

§. 22.

Den Vorsitz in der Medicinalcommission führt der Sanitätsreferent des Ministeriums.

Ueber den Wirkungskreis und die Geschäftsführung dieser Medicinalcommission wird eine besondere Instruction erfliessen.

V. Vorübergehende Bestimmungen.

§. 23.

Die gegenwärtig im Staatsdienste stehenden Sanitäts-Individuen sind nach der über die Behandlung der politischen, landesfürstlichen Conceptsbeamten aus Anlass der Organisirung der neuen politischen Administration unterm 13. December 1849 erlassenen Verordnung zu behandeln.

§. 24.

Die Functionen der Bezirksärzte sind, in soferne dazu nicht bereits im Staatsdienste stehende Aerzte verwendet werden, vorläufig von Sanitätspersonen gegen Bestallung zu besorgen.

Bei Dienstreisen erhalten die bestallten Bezirksärzte dieselben Vergütungen, wie die definitiv Angestellten.

Die Bestallten haben keinen Anspruch auf Pension; werden sie aber erwiesenermassen in, und wegen ihrer Dienstleistung als Bezirksärzte erwerbsunfähig, so hat bei ihnen die

robku niezdolnymi, natenczas ma wyjątkowo do nich stosować się postępowanie z urzędnikami państwa, w §. 10 normalu pensyjnego oznaczone.

§. 25.

Sposób, jakim chirurgowie, aptekarze, weterynarze, akuszerki, na przyszłość udział brać mają przy sprawowaniu publicznej rzeczy sanitarnej, późniejszym zastrzega się postanowieniom.*)

Bach m. p.

377.

Rozrządzenie ministerstwa finansów z dnia 3. Października 1850,

moc mające dla wszystkich krajów koronnych, z wyjątkiem królestwa Lombardzko-Weneckiego,

którem się obwieszcza postępowanie z wylosowanemi na dniu 1. Października r. b. w Seryi Nro 228, 5-procentowemi obligacyami kamery nadwornej.

Odnośnie do okólnego rozporządzenia niższo-austryackiego rządu z dnia 29. Października 1829, obwieszcza się, iż wylosowane na dniu 1. Października 1850 w Seryi Nro 228, pięcio-procentowe obligacye kamery nadwornej Nro 77.029, aż włącznie do 77,443 i 77,446 w całych summach kapitałowych, tudzież 77,445, w połowie summy kapitałowej, wedle postanowienia Najwyższego patentu z dnia 21. Marca 1818 za nowe, podług pierwotnej stopy procentowej w konwencyjnej monecie prowizye przynoszące zapisy długu stanu, wymienione będą.

Krauss m. p.

---

*) UWAGA. Reskrypt nadworny z dnia 26. Marca 1781 w „Schwaba ogólnym austryackim systemie pensyi i prowizyj cywilnych“ stronica XXII.

im §. 10 des Pensionsnormales) festgesetzte ausnahmsweise Behandlung der Staatsbeamten zu gelten.*

§. 25.

Die Art und Weise, in welcher Wundärzte, Apotheker, Thierärzte, Hebammen sich in Zukunft an der Besorgung des öffentlichen Sanitätswesens zu betheiligen haben, bleibt ferneren Bestimmungen vorbehalten.

Bach *m. p.*

377.

Erlass des Finanzministeriums vom 3. October 1850,

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme des lombardisch-venetianischen Königreiches,

womit die Behandlung der am 1. October d. J. in der Serie Nr. 228 verlosten Hofkammer-Obligationen zu 5 Percent kundgemacht wird.

Mit Beziehung auf die Circularverordnung der niederösterreichischen Regierung vom 29. October 1829 wird bekannt gemacht, dass die am 1. October 1850 in der Serie Nr. 228 verlosten Hofkammer-Obligationen zu fünf Percent, Nr. 77029 bis inclusive *77443 und 77446 mit den ganzen Capitalsbeträgen, dann 77445 mit der Hälfte der Capitalssumme, nach den Bestimmungen des Allerhöchsten Patentes vom 21. März 1818 gegen neue, zu dem ursprünglichen Zinsfusse in Conventions-Münze verzinsliche Staatsschuldverschreibungen umgewechselt werden.*

Krauss *m. p.*

---

*) *Anmerkung. Hofrescript vom 26. März 1781 in „Schwabe's allgemeinem österreichischen Civil-Pensions- und Provisions-Systeme," Seite XXII.*

im §. 13 des Pensionsnormales*) [illegible] zu stellen:

[illegible]

Die Art und Weise, [illegible] Bestimmungen vorbehalten.

Kraus m. p.

372.

Erlass des Finanzministeriums vom 3. October 1849, [illegible]

[illegible]

womit die [illegible] 3. October d. J. [illegible] Serie Nr. 225 [illegible]

[illegible]

Mit Beziehung auf [illegible] vom 25. October 1825, wird bekannt gemacht, dass die am 1. October 1849 in der Serie Nr. 225 [illegible] Nr. 27429 [illegible] 77443 und 774[illegible] [illegible] nach den Bestimmungen des [illegible] vom 21. März 1818 [illegible] zu dem ursprünglichen [illegible] Staatsschuldverschreibungen umgewechselt werden.

Krauss m. p.

*) Anmerkung. [illegible] vom 26. März 1827 [illegible] Pensions- und Provisions-Systems," Seite XVII.

Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część CXXXIII.

Wydana i rozesłana dnia 10. Października 1850.

378.

Cesarski patent z dnia 29. Września 1850,

którym się we Węgrzech, w Siedmiogrodzie, Kroacyi i Sławonii, Serbskiem województwie i Banacie Temeskim i Pograniczu wojskowem, zaprowadza podatek [illegible] od pism, [illegible] i od przepisanych [illegible], z [illegible] ustawą [illegible] [illegible], [illegible], na którym to [illegible] w [illegible] wchodzi.

My Franciszek Józef pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Król *Węgierski* i *Czeski*, Król *Lombardzki* i *Wenecki*, *Dalmacyi*, *Kroacyi*, *Sławonii*, *Galicyi*, *Lodomeryi* i *Illiryi*; Król *Jerozolimy* it. d.; Arcyksiążę *Austryi*; *Wielki* - Książę *Toskany* i *Krakowa*; Książę *Lotaryngii*, *Salzburgu*, *Styryi*, *Karyntyi*, *Krainy* i *Bukowiny*; *Wielki*-Książę *Siedmiogrodu*; Margrabia *Morawii*, Książę *górnego* i *dolnego Szląska*, *Modeny*, *Parmy*, *Piacenzy* i *Guastalli*, *Oświęcima* i *Zatora*, *Cieszyna*, *Fryjulu*, *Ragusy* i *Zadaru*; uksiążęcony Hrabia *Habsburga*, *Tyrolu*, *Kiburga*, *Gorycyi* i *Gradyski*, Książę *Trydentu* i *Brixenu*; Margrabia *górnej* i *dolnej Łużycy* i na *Istryi*; Hrabia *Hohenembsu*, *Feldkirchu*, *Bregencu*, *Sonnenbergu* i t. d.; Pan *Tryestu*, *Kattaru* i na *Marchii windyjskiej*; *Wielki-Wojewoda województwa Serbii* i t. d. i t. d.

Z uwagi na to, że konstytucya państwa z dnia 4. Marca 1849, §. 36. zasady rё-wnomiernego rozdzielenia publicznych ciężarów na wszystkich obywateli państwa wy-rzekła, [illegible] ze względu na to, że utrzymanie zaprowadzonej [illegible] [illegible] i [illegible] w wykonaniu [illegible] uzupełnienia [illegible] [illegible] i na [illegible] admi-